

ние. Той грабна малкия Диме за ржка и, като развѣя знамето, изскочи навънъ.

Около черквата бѣ се струпалъ много народъ. Тамъ бѣха и първитѣ пристигнали германци.

— Камбаната, камбаната да бие!

— завика Симо, качи се бързо съ Диме горе, закачи знамето на камбанарията и удари камбаната.

Народътъ, просълзенъ, се закръсти. Всички устремиха очи къмъ българското знаме, което радостно се развѣваше.

Елинъ - Пелинъ

ЕСЕНЬ ВЪ МАКЕДОНИЯ

Хубава си, златна есенъ,
пълна съ грозде, пълна съ пѣсенъ!
Царевици си печешъ,
тивки варени ядешъ!

Азъ отъ плодъ се не отричамъ,
всѣки хубавъ плодъ обичамъ.
Има златенъ плодъ дома
въ македонската земя!

Затова като на сватба
днесъ сърдцето ми се радва.
Ала най се радвамъ азъ,
че удари вече часъ

въ китнитѣ долини родни
да растеме ний свободни;
вече всѣкое дете
книга българска чете!

Лжчезаръ Станчевъ

РОДЕНЪ КРАЙ

За тебе, дивенъ роденъ край,
сърдцето ми тжжи, ридай.
Съсъ тежка мжка те оставихъ,
но никога не те забравихъ.

Все по-любимъ ми ставашъ ти,
къмъ тебъ ми мисълта, лети —
къмъ твойтѣ кичести градини
и пълни съсъ цвѣтя долини.

Предъ менъ си ти и нощъ и день,
о, кжтъ, кждето съмъ роденъ.

И гдето майка ми е пѣла,
и люлката ми е люлѣла.

Единъ си ти за менъ въ свѣта,
и въ радостъта си и въ скръбъта —
все твоего име азъ изричамъ,
все тебе най-много обичамъ.

О, хубавъ, свиденъ роденъ край,
за мене ти си земенъ рай,
за тебъ сърдце ми ще жалѣе,
догдето надъ мене слънце грѣе!

Владимиръ Русалиевъ

